

دوا برزی

فولوسیت قلبی نسخہ از خزونہ حضرت میان
علی محمد صاحب رحمۃ اللہ علیہ

چاکین شریفی

۱۲۹۱ھ
شعبان

مکتبہ

مکتبہ
چاکین شریفی
۶

[illegible]

[illegible]

[illegible][illegible]

باز خدای تعالی فرموده از برای اقصیه از هر من متوطن گشت که چون بر این بیت حضرت خلد
 الله و الهی است ای فرمودند گشت که آن متوطن گشت که در زمان از غیبت علی
 و کبر است از شیخ عبدالباقی که در بعضی نوشته که حال غنوی را طریقی در کتب سخی که از
 خدای جلالت است از در وقت که کویای باشد اگر چه در خطی که در این سطر که
 بان بخت نشد به جای خود نشانی از آنکه در زمان غنوی از حضرت سلطان المشایخ
 بدو ای روح که بعد از وفات حضرت خواجه غنوی علیهم السلام حضرت شیخ فرید الدین عجمی
 میرزا او پیشه مقصد به شیخ میرزا از حضرت سلطان المشایخ که در کوفت باز سر به
 پائین سر حرکت نمود میگوید در این حضرت که عجمی در بعضی نوشته که در بعضی
 اقدام در این زمان از زمان غنوی و حضرت ابی نصر عجمی که در بعضی نوشته که
 در زمان این زمان از زمان غنوی و حضرت ابی نصر عجمی که در بعضی نوشته که
 سر کلام که در خطی که در بعضی نوشته که در زمان غنوی و حضرت ابی نصر عجمی که
 خدایت و حکمت جهان حضرت سلطان المشایخ که در زمان غنوی و حضرت ابی نصر عجمی که
 و سر و حال بود که در بعضی نوشته که در زمان غنوی و حضرت ابی نصر عجمی که
 مشاء که در بعضی نوشته که در زمان غنوی و حضرت ابی نصر عجمی که
 مشاء متوالی که در خطی که در بعضی نوشته که در زمان غنوی و حضرت ابی نصر عجمی که
 که دولت باقی بود در این حضرت سلطان المشایخ که در زمان غنوی و حضرت ابی نصر عجمی که
 قادر بودند و در زمان غنوی و حضرت ابی نصر عجمی که در زمان غنوی و حضرت ابی نصر عجمی که
 و کبر ای روح که بعد از وفات حضرت خواجه غنوی علیهم السلام حضرت شیخ فرید الدین عجمی
 سر کلام که در خطی که در بعضی نوشته که در زمان غنوی و حضرت ابی نصر عجمی که
 نیز از افتخار غنوی و فرموده در بعضی نوشته که در زمان غنوی و حضرت ابی نصر عجمی که
 نقل که در سیر العارین که حضرت شیخ المشایخ که در زمان غنوی و حضرت ابی نصر عجمی که

ایام حضرت شیخ فرید الدین عجمی که در زمان غنوی و حضرت ابی نصر عجمی که
 بعد از وفات حضرت ابی نصر عجمی که در زمان غنوی و حضرت ابی نصر عجمی که
 سر کلام که در خطی که در بعضی نوشته که در زمان غنوی و حضرت ابی نصر عجمی که
 خدایت و حکمت جهان حضرت سلطان المشایخ که در زمان غنوی و حضرت ابی نصر عجمی که
 و سر و حال بود که در بعضی نوشته که در زمان غنوی و حضرت ابی نصر عجمی که
 مشاء که در بعضی نوشته که در زمان غنوی و حضرت ابی نصر عجمی که
 مشاء متوالی که در خطی که در بعضی نوشته که در زمان غنوی و حضرت ابی نصر عجمی که
 که دولت باقی بود در این حضرت سلطان المشایخ که در زمان غنوی و حضرت ابی نصر عجمی که
 قادر بودند و در زمان غنوی و حضرت ابی نصر عجمی که در زمان غنوی و حضرت ابی نصر عجمی که
 و کبر ای روح که بعد از وفات حضرت خواجه غنوی علیهم السلام حضرت شیخ فرید الدین عجمی
 سر کلام که در خطی که در بعضی نوشته که در زمان غنوی و حضرت ابی نصر عجمی که
 نیز از افتخار غنوی و فرموده در بعضی نوشته که در زمان غنوی و حضرت ابی نصر عجمی که
 نقل که در سیر العارین که حضرت شیخ المشایخ که در زمان غنوی و حضرت ابی نصر عجمی که

در وقت کمال

نه حضرت سلطان المشايخ طاعت نموده و قتی از طاعت حضرت قاضی مذکور
 نه در خطبه آن بصدور آن مقام اعلام دارد و دستخطی بنفست لعین را در پیشانی
 نه اعلیٰ علی خود را در ویش کوباند و بیوسته در مسجد با نه و سر و دست و در پیش
 نه کند چون آنرا مشاهده کرد برشته اند این خطبه آن حضور داشت آن گفته قوالی که
 نه باری باین سخن درشت آنرا بنفست تا ناکند تا قاضی مذکور نام حضرت فریدالدین
 مسجد بر زبان را اند چون نام مذکور را شنید آنستند یکبارگی از قاضی مذکور
 اعراض نمودند و گفتند که ای قاضی تو نام در درشتی میکنی که میخواهد بایای آن
 نیستی بر قتل و فعل او را بداند و بدو عرض فی الحقیقت او در اندک زمانه گذر
 چون کلام آنرا شنید منفعلی در پیش آن باز بتمام نمود که در آن حضرت
 باز نماند و برگردان و از آن و معتقدان حضرت المشايخ مدیه و کسب السعای
 خود میری نبود آن بکثرت مشغول بود و در آنجا می و خیل و در آن مقام بسیار
 بخشش میکرد و در حواله از حدیث که از حضرت المشايخ جمعی جواب داد
 که جوهر و جنایات آنرا که شنیده باشد بسیار که گفت که از ایشان اولاد
 نماند و اما که نماند منجم و منظار و مطیع فرزندان حضرت مشایخ شد تا الا ان سبحی بانه
 انما یستحق من حضرت انعام المشايخ مدایفی قدس سره که از اولاد مرث را بدیده بماند
 پرف و دو قلندری با پاکلی ای را بدید که در آن بیکت از حضرت قبول نمود
 که چون مشغول باشد باینده و در آنجا که میرسد و حضرت سلطان المشايخ
 را عادت بود بعد از نماز عصر که بخاری هر نماز تا دو کمان و در مسجد
 ساعت بعد از آن حالت ای بود که از زمان بر روی بویستند بر سر آنرا که
 رو به چپ که ای حاضر نبود که من با آنرا دیدم که قلندری که جمعی بنفست حلقه کرد

بسم الله الرحمن الرحیم

آنجا فرشت و بدید که شنه آواز داد و فرمودند که ای مشایخ و جنای حضرت
 سلطان المشايخ در مسجد بود فرمودند که در آنجا که حضرت من جواب کردم
 که ای بنده شما انعام الرحمن با حضرت حضرت من بعد از آن حالت باز گفت که در
 قلندری که است عرض کردم که ای بنده فرمودند که در آنجا که حضرت من جواب کردم
 قلندری که کردم که حضرت فرمودند که حلقه مسجد بکوشید و در دو بیستم که حضرت
 مشایخ کلام الدین میفرماید که اگر بارگشت رشت مشایخ من آن قلندری مدیه ام او را که
 می یافتیم بجان خود که حضرت سلطان المشايخ بعد از آن حالت فرمودند که او که در
 بر نیز در فعل بارگاه صیقل او را بکوه مفضیلتی از تجاری و قلندری که در
 ای که می شنید فی الحقیقت از آنجا که بیکت و با بیکت و بعد از حضرت سلطان
 انعام الدین قدس سره در مشغول است که روزی حضرت سلطان المشايخ فرمودند که در
 در مسجد ده رفت و نه قلندری ام ازین بابت رسید و بنفست من و مدیه و بداد که در
 حضرت و مدیه قلندری که در وی است حضرت المشايخ او رده باز داشت گفت
 که فرمود ای من عتد و خلق با بر سیدین خود از حضرت المشايخ فرمودند که من تمام
 خدا کمال حضرت با سلطان المشايخ جواب داد که هر چه که بتوانم از حضرت
 سر و دل و خدا کمالی با در سیدان قلندری و قلندری که من شنیده ام از من بیک
 و کسب داده و گفت ازین بر شما با که چنان با که این تحفه را شمل با و بعد از آن
 او را که در حضرت عقل است از حضرت قلندری محمد و او در قدس سره که
 دارم که در وی در ویش قلندری بنفست خدمت حضرت من بر سر بر سر مدیه ام او
 حضرت را ندانم که از رنده قلندری بنفست از حضرت مذکور شد و از آنکه در مدیه ام
 بود گفت ای من این بنفست از رنده چون حضرت مشایخ کلام الدین بنفست از مدیه ام

جوانش بخود و بداران درویشی بلندتر باز و از بلند گفت که پیش از این نشنیده بودم و از این
تورم که ازین حاصل شده است حضرت را بدین خبر و ترا در بخت ترا در دست و از این
بعد از این که درویشی از زمین ایشان سوار گشت نزد یکدیگر و بعد از آن آید و این
بخت چون که رسید به آن کشیده از برای غسل در آب و از آن چنان فرود افت که آن
بدانند اهمل آن از حضرت شیخ تغیر نخواهد و این که در درخت اجود می نشست
با قناعت انعام الهی را بخت و بدو مسمی فرزند آن حضرت شیخ را می نامیدند
این خبر به حضرت شیخ رسید پس حضرت شیخ گفت که این جوان درویشی است که
گفته و از روی خود مشاهده می کند که بزرگ حضرت را نشانی از غنی است و این
شیخ را در این نشانی مشاهده می کند و در روز از این شیخ متفرق و در غایت حضرت شیخ
عصر پیش است و در وقت در برین زمان که در آن متفرق می شود و در این وقت
گفت در این شیخ که پیشتر بر سر بنو و از سر رسیده بود و با این شیخ بر آنکه از
حضرت نظام الدین و سر رسید که در قریه جوسن عالمی بود و نویسنده که والی آن
حوالی عامل ماکور می می نامید و از او که عامل حضرت شیخ کامل را بدین شیخ فرستاده
باشد که که والی ماکور را بخواسته در این می نامید و در آن زمان از آن حضرت شیخ
خارج می شد و آن والی فرستاده و از نو که حضرت این درویشی از این نویسنده و این
محرران به وادی که ماکور بود و آن را راست و مانند آن نویسنده را پیش از این فرستاده
باز آن عامل حضرت شیخ رسیده و عرض نمود که بخود می آن والی نسبت می افکند و دیگر
عادت سابقی بر ترقی شده حضرت شیخ بدان نویسنده فرمود که من شفاعت تو
کرده ام و از لشکر تو و یکی شفاعت مطلوبی می تو فرموده و بدو قسم می افکند که
آن نویسنده را بخت و از حضرت شیخ خارج می شود و در خواست که که من بعد از این روز

[illegible]

خاکش کرد و در حبس مرگش است. بی باک و خشمناک چون باز کرد و در راه فرزند
 م در حق و بعد از آنکه خفته خالده و دوزخه و سواریم و سپان و درین
 نگاریم که باز با غاش شود و القعه چون الحاق ایشان بسیار کردند و میر شکار باز
 کش و و لطف کلسکان بر دوازده و ناکان کلسکان طایفه شدند و باز طایفه
 بر دوازده گشت زمان زمان بنده تر میشد تا از نظر ایشان غاش گشت باران
 شربتی بد و غالب لطف حق بر طرف متفرق شدند و این تیر شکار کریمه گشت و جاده
 در آن و در آن گشتان نیز از شورش و غم و اندوه کجالی قهر احوال بر سریدم
 به آن حالی که دوست بخدمت سلطان المشایخ فرید الدین در آمد و چون حضرت
 را دید آه زد دل بر کشید و شایانم و وفای داران را که گشت حضرت سلطان
 المشایخ در آن طایفه خوانده و پیش خود نشاند و بر سرید این ناری و غمناک
 ترا از سبب حبس و قهر حال باز بخدمت ایشان باز نمود و کجای مخدوف و کجای
 قاتل و بد حال در راه نرسیده بود و وصیتی کرده و تاکید عید و سید نمود
 گایان باز در آن سبب من بود از ناری و در ناری چند ترا حجت نمودند و من
 بسبب الحاق ایشان بر اندام چهار نفر غاش میشد و دم گشت اکنون تحقیق
 میدانم که اگر اندک دور باز نرسیده بود مرا با فرزندان هم زنده نگذاشته بود
 که من بچشم دلکس کارم نگذازم و ترک و بجزیر نموده سر در جهان گیرم و در
 کونتر کرم حاشیت که آن ترک فرزندان و متعلقان معجون برزد
 و بنایک سبزه و نیز در حضرت سلطان المشایخ چون این سخن شنیدند و
 طعام لطیفه و فرمود که این طعام بخور و که خدا کما خاطر تو جمع کرد و آن
 باز در این و در میر شکار باز نماند و در این اندامه جانم از حشمت
 بگوشتش روید و در این چون حال میر شکار حضرت شیخ در صراط است

چندین

دست او گشت و فرمود که اینک از تو رنگه چهار شسته است بر دیگر شکار
 این باز در آن معاندت و بر سر شاکس یا حضرت شیخ بشود و باز را گرفت و مکنه
 ایشان باز در خدمت شیخ نمود و کس که بر او سوار بود و بخدمت شیخ میفرستاد
 که حضرت شیخ تبسم کرد و با آنکه بر اسب سوار نشوی و بخانه خود روی و باز را
 بعهده اسب بباری و اسب را قیمت کنی نصف مال او پیش من بباری تا شایان
 قیمت او بقیعت بر لبر انداخته و حق بر در می میان من و تو درست کرد و در گشت
 اگر گشتان باز جز گشتینه بود و لایق زمانه دار نقوش خود و بماند و دو دم و در
 میر شکار پیش من طایفه و قصه کم شمل با باز بر سرید و تمام ما جراحه
 دار است حضرت سلطان المشایخ بر این ترک آمد و ترک گشتن قهرام
 شدند و گفت سبحان الله شیخ فرید بسود و اینجی زنده است که معاندت خودی با آنکه
 زود باز کردی و مقداری تکلیف از من بخدمت انداز من مشکانه دست در ناری من
 حضرت ایشان قاتل نفس نامی بعد از آن ترک را در غنیمه گوی اخذ و همراه بفرست
 ایشان معاندت نمود کسب نمود و گشت شیخ فرید و این کسب هم تر گشتیم
 قیمت ام من بار را هم فتوح گشت من بخدمت حضرت شیخ را و بعد از این امر نیز
 اندک قیمت کسب بخدمت حضرت اندک رسد و بماند که در آن ترک قبل از آن
 قدر بخدمت شیخ غنیمه پاکست بخت احوال و پیش شرف دار است شرف شادی از
 خدا بر سر آن گشت میر شکار بعد از آن بامید گشت و عزم خیر نبوت حیات گشت
 بعد از آنکه آمد و اولی آن در خدمت شیخ اندک رسد و بعد از آن که در صدد و نظر گشت
 و بی او در آن دروغی که استلیمان ساکنین چو ناکان او دید و سبب از سبب شد
 مطاع بال بود میر شکار در حشمت و ممان و بی تمام در قید و بند گشت و دروغی که
 از آن گشت از حد صاحب حال و او را بان دان خجسته عظیم بود و آن من نیز در ناکان

[illegible][illegible]

مادر را داشت از مکر و بد از برار صحت من در غفلت گورستان مشغول باشم
 بنات حضرت بکوسه که گویند بود و در وقت شب گنج مشغول شدم علی الصبح و شب
 انشا الله رسیدم دیدم که بر کتی کلید سپیده انداخته بود و زنده بود و در وقت
 خواجه قلعه که می یافت و زنده در کمالش ان بود بر بار دست مبارک محمد بن امان
 و بر دی خانه خود می آوردند چون مایا زنده می پرسیدند که در آن گورستان مشغول
 بودند و چه می کردند و عرض نمودم که آنرا می مشغول بودم و چون از دعاها شایع
 از می از صحت بخار و در صبح و نایان سگت شدم علی صبح مایا زنده
 بسته بود و او گفت که ما که خاتم و دعاها قصه و حق کمال انرا گفته ایم انرا می شنیدیم
 مادر که سیر اندر من می می نمود عرض نمودم که چنانچه در این خانه بود و در وقت
 شمع چون از من می می شنیدند از بیک طایفه و دعاها که در وقت شب می شنیدند و در وقت
 که در ان مقام اندر من می از دعاها که در وقت شب می شنیدند و در وقت
 و در وقت شب و در وقت شب و در وقت شب و در وقت شب و در وقت شب و در وقت شب
 با خواهر از من دیدم که چون در وقت شب در حق من دعا فرمودند که من از خدا دعا می خواهم
 بیا که از خدا صحت شمع و در وقت حق ان دعا قبول است پس تبرکات من از شب
 در صبح حضرت سلطان ان شمع مشغول شدم که در حق من دعا بجا می آید و در وقت
 تمام شب مرا صحت حضرت مشغول شدم چنانچه در وقت شمع ان شمع تمام در وقت تمام
 چنانچه در این خانه من بخت غربت قبول ان دعا علی الصبح می نمودم حضرت
 شمع که بر بالا می رسید و شب قبل از ان نشسته اند و دیدن من فرمودند که در وقت
 انکال اندر من چون دعا در حق من قبول است و دعا صحت من در وقت که در حق
 آن تبرکات ان دعا در حق من قبول است و در وقت شمع من بر بر من و همان خلاصه کرد
 نشسته بود و من دعا فرموده و ان دعا را در وقت شمع من فرموده و ان دعا را

[illegible][illegible]

چنانچه در این کتب خود نگاه باری را که می نمودند و در آن وقت شد و در بی تواری منته
 آنکه در دایره نظام الدین بنی میشت شیخ نظام الدین گفت از خدمت شیخ
 بشم ان بار گفت بر یکی شیخ و یکی تعلی را به بحالت میداد و آنقدر در شیخ
 فرید الدین بنی ادبی بسیار بود چون شیخ نظام الدین در خانه که شیخ فرید الدین را میبرد
 تمام کیفیت فریاد شیخ فرید الدین را میگوید که در کوی باطن که میگوید که در کوی باطن
 و در کوی باطن خود را میگوید که شیخ نظام الدین بنی انکار کرد که در کوی باطن
 شود شیخ فرید الدین بنی ان یک صراط علی القضا که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن
 مرا گفتن می گوید شیخ فرید الدین بنی انکار کرد که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن
 سری میگویند که برای شیخ نظام الدین بنی که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن
 طعام بر سر خود میگذارد بر خود میگذارد و در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن
 نظام الدین بنی خود را در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن
 است که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن
 مولانا نظام الدین بنی که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن
 کرد فی الحال از ادوات آورده شده شد مثل آن که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن
 و در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن
 خود و در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن
 بعد از شیخ فرید الدین بنی برید و چون بیکان بریدند نگاه کرد و در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن
 بر و در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن
 متعلق کرد که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن
 شیخ نشانی در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن
 گفت بنی تنها بودم در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن

کتاب در این کتب برسان فی الحال شیخ فرید الدین بنی که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن
 را در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن
 شیطانی نام که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن
 و در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن
 از شیخ فرید الدین بنی که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن
 پس گفت که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن
 من برسان فی الحال شیخ فرید الدین بنی که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن
 و در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن
 گفته است از خدمت شیخ فرید الدین بنی که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن
 فرید الدین بنی که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن
 و در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن
 ان خاتم را در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن
 گفت در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن
 ان حرف افراشت که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن
 است که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن
 او گفت که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن
 نظام الدین بنی که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن
 هر که ان حرف افراشت که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن
 همانا که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن
 که گفته شد بنی که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن
 هر که بنی که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن را میگوید که در کوی باطن

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

باسمہ تعالیٰ

۱- هر که در وقت غفلت و لجاجت غلبه می‌کند و در پی پرت و دوپشت نهادن حق می‌گردد
 ۲- محبت و در پی حق و ذات است و کثافت و دوپشت و غفلت می‌کند و سرکش می‌شود و اوست
 ۳- از این دو راه هر که در پی حق و کثافت و دوپشت و غفلت می‌گردد و در پی حق می‌گردد
 ۴- و در پی حق و کثافت و دوپشت و غفلت می‌گردد و در پی حق می‌گردد
 ۵- و در پی حق و کثافت و دوپشت و غفلت می‌گردد و در پی حق می‌گردد
 ۶- و در پی حق و کثافت و دوپشت و غفلت می‌گردد و در پی حق می‌گردد
 ۷- و در پی حق و کثافت و دوپشت و غفلت می‌گردد و در پی حق می‌گردد
 ۸- و در پی حق و کثافت و دوپشت و غفلت می‌گردد و در پی حق می‌گردد
 ۹- و در پی حق و کثافت و دوپشت و غفلت می‌گردد و در پی حق می‌گردد
 ۱۰- و در پی حق و کثافت و دوپشت و غفلت می‌گردد و در پی حق می‌گردد

والله اعلم بالصواب
 واما في حق الله عز وجل
 فانه لا يشك في ان الله
 عز وجل هو الذي خلق
 كل شيء وانه لا اله الا
 هو العليم الغني
 والقدوس السلام
 المهيمن المجيد
 الباق
 والبر في حق الله عز وجل
 فانه لا يشك في ان الله
 عز وجل هو الذي خلق
 كل شيء وانه لا اله الا
 هو العليم الغني
 والقدوس السلام
 المهيمن المجيد
 الباق
 والبر في حق الله عز وجل
 فانه لا يشك في ان الله
 عز وجل هو الذي خلق
 كل شيء وانه لا اله الا
 هو العليم الغني
 والقدوس السلام
 المهيمن المجيد
 الباق

والله اعلم بالصواب
 واما في حق الله عز وجل
 فانه لا يشك في ان الله
 عز وجل هو الذي خلق
 كل شيء وانه لا اله الا
 هو العليم الغني
 والقدوس السلام
 المهيمن المجيد
 الباق
 والبر في حق الله عز وجل
 فانه لا يشك في ان الله
 عز وجل هو الذي خلق
 كل شيء وانه لا اله الا
 هو العليم الغني
 والقدوس السلام
 المهيمن المجيد
 الباق
 والبر في حق الله عز وجل
 فانه لا يشك في ان الله
 عز وجل هو الذي خلق
 كل شيء وانه لا اله الا
 هو العليم الغني
 والقدوس السلام
 المهيمن المجيد
 الباق

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي يَا رَسُولَ اللَّهِ

پرنٹری اور مڈل امتحان دینے
والے اعلیٰ اسکول کے واسطے جاری ہیں

جامعہ مولانا احمد تونسوی

عصری تعلیم

درس نظامی

حفظ القرآن مع التمجید

0318-6384966

0348-7019706

مہتمم غلام عباس چشتی

قادیان قلم ریش پلانٹ منگروو ٹرسٹ روڈ
تونسہ شریف

کی سوانح حیات مبارکہ کی کتب ہمارے پاس
PDF فائل میں دستیاب ہیں

جس بھائی کو چاہیے وہ ہمارے واٹس ایپ پر مفت حاصل کر سکتا ہے

اس کے علاوہ دیگر تونسوی خواجگان کی سیرت
پر کتب اور اسلامی کتب بھی طلب کر سکتے ہیں۔

+92 332 1717717 خلیفہ مدنی تونسوی